

Pořad Dluhy Hany Zagorové,
klip Kam jdou, 1984

*Všem lidem na vědomost se dávám,
že dnes za ranního rozbřesku umřela láska.
Usvitem jsem šla domů, bylo to smutné ráno.
A ze štitů všech domů padalo těch pár slov.
Řekl jsi, že už nechceš mou lásku v těchto zdech.
Oči mě chtěly křičet, však k ústům chyběl dech.
Pak zavřela jsem dveře a s nimi i svůj svět.
Zabil jsi moji lásku, stačilo jen pár vět.
Zemřela má láska a smrt k ní byla vlídná.
Stačilo napsat závěť a umírala klidná.*

Mrtvá láska, rok 1969,
text Hana Zagorová,
hudba František Trnka

Textařka aneb Když šťastná žena píše smutné texty

Je autorkou více než devadesáti textů k písním a řady básní.

Jsme totiž u jednoho z paradoxů jejího života.

Zatímco generace, která je dnes ve věku mezi čtyřicítkou a padesátkou, si ji spojuje především s tanečními melodiemi, v nichž se to hemžilo zdobnělinami a výrazy, jako jsou diskohrátky či duhová víla, ona mnohem raději zpívá šansony a píše texty ke skladbám, které mají k diskotékové hudbě hodně daleko. Už v šedesátých letech, na začátku její kariéry, se mnozí lidé divili, proč kudrnatá holka, které tak sedí veselé písničky, přišla se svým vlastním textem ke skladbě, kterou pojmenovala *Mrtvá láska*. Ale vezměme to úplně od začátku.